

забезпечити зв'язок навчання з вирішенням конкретних практичних завдань.

В. О. Котик

ІННОВАЦІЇ ЯК СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ШКОЛИ

Інновації є системоутворюючим фактором формування нової стратегії розвитку вищої школи. Процес створення та підвищення ефективності нововведень у всіх функціональних сферах діяльності стає невід'ємним елементом планування наукових досліджень, розробки проєктів, виробництва наукових продуктів.

При інноваційному типі розвитку вищої школи виникає необхідність вироблення стратегії, тактики і механізмів адаптації вишу, адекватних до мінливої соціальної та демографічної ситуації, збалансованої взаємодії з ринком, що формується, освітніх та наукових послуг, ринком праці фахівців, пристосування до умов і потреб освіти. Така стратегія розглядається як джерело і перспектива розвитку вишу.

Інноваційна стратегія розвитку вищого навчального закладу є найважливішим чинником успішної діяльності вишу в сучасних умовах. Якщо раніше виші могли успішно функціонувати, концентруючи увагу в основному на раціональному використанні свого внутрішнього потенціалу, то в даний час назріла необхідність переходу вишу з режиму функціонування в режим розвитку.

Стратегія інноваційного розвитку визначає генеральний курс бачення перспективних цілей інноваційної політики вишу виходячи з філософії його розвитку і потреб споживачів освітніх послуг, спирається на його інтелектуальний потенціал як основу життєдіяльності. Інноваційна стратегія вищої школи повинна спиратися на філософію гармонії і гуманізму.

Інноваційна стратегія мовби здійснює бачення довгострокової перспективи, погляд "з майбутнього в сьогодення". Стратегія визначає "що змінити" і "як змінити". Відповіді на ці питання дають можливість проєктувати механізм інноваційного розвитку вишу як системи. Сутність інноваційної стратегії розвитку вишу полягає в передбаченні змін його науково-педагогічної діяльності, виробленні рішень, що забезпечують гармонійний і сталий розвиток. Отже, така стратегія повинна випереджати попит на науково-освітню діяльність.

У рамках інноваційної стратегії виші проводять політику орієнтації і переключення на споживчий попит, ретельне вивчення майбутніх контрагентів, контактів з конкурентами, новими комерційними структурами, їх надійності та перспектив. Довгострокові цілі в інноваційній стратегії виявляються результатом аналізу змін у зовнішньому і внутрішньому середовищі вишу.

Інноваційна стратегія передбачає реалізацію таких цілей:

- ефективний розподіл і перерозподіл в міру необхідності інноваційного потенціалу вишу між траєкторіями інноваційного розвитку;
- забезпечення конкурентоспроможності вишу на основі підвищення якості науково - освітньої діяльності та рівня інноваційного розвитку;
- оптимізація співвідношення чисельності науково-педагогічних кадрів до величини витрат на інноваційну діяльність;
- активна адаптація вишу до зміни об'єктивних і суб'єктивних факторів.

Головне в інноваційній стратегії – розробка альтернативних версій розвитку майбутнього вишу, при цьому вибір мети повинен бути адекватним типом обраної стратегії.

А. В. Колісников

ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ ЯК ЗАПОРУКА ЯКІСНОЇ ОСВІТИ

Мотивація – це вид управлінської діяльності, який забезпечує процес спонукання особи до дієвості, спрямованої на досягнення особистих цілей чи цілей організації.

Студент повинен відчувати інтерес, до нового відмінного від раніш побаченого чи почутого, але він активізується також при усвідомленні нових можливостей. Зміна середовища чи відкриті нові можливості можуть бути пов'язані з чимось, що знаходиться всередині людини, або виникає в середині людини, завдяки уяві, пам'яті і мисленню.

Навчальна мотивація складається з оцінки студентами різних аспектів навчального процесу, його змісту, форм, способів організації стосовно до їх особистих індивідуальних потреб і цілей, які можуть збігатися або не збігатися з цілями навчання.

До визначення домінуючої мотивації діяльності доцільно також підійти і з позиції особливостей інтелектуально-емоційно-вольової сфери самої особи як суб'єкта. Відповідно вищі духовні потреби людини можуть бути подані як потреби (мотиви) морального, інтелектуально-пізнавального і естетичного планів. Ці мотиви співвідносяться із задоволенням духовних запитів, потреб людини, з якими нерозривно пов'язані такі спонуки.

До складу тем правових дисциплін входять правила, норми, які закріплені у різного виду нормативних актах. У свою чергу нормативні акти знаходяться у тісному зв'язку з суспільними відносинами. Суспільством, на різних етапах його розвитку, диктуються нові правила для людини. Це знаходить своє відображення у нормотворчості. Органи державної влади підбудовують, з позиції інтересів держави та суспільства, обов'язкові норми, які складають зміст любого нормативного акту.

Як правило, інтерес у студентів виникає при розгляді окремих тем. Звичайно це пов'язано з суспільним життям особистості, а особливо з її